

γεμεσίσας δὲ δαιμόνιος Πλάτων, τὸ σώματι προδηρῶσαι, δὲ μαρτύριος ἀντῷ ἐλύφθη τῆς καὶ τὴν φυχὴν αὐλίας αειδηλότατον (1), εἰς λόγου μεταληφθεῖ τὸν ἐναντίον ἀκένων, τὸ σὺνλον κατασκοδάζεσσα; τὸ γέροντος χρόνον, καὶ φέρεται διέσπινε πράγματι. Καὶ εἰ μᾶλλον μὴ τῇ ὑλῇ προδηρῶται τὸ ἄλλα, φυχὴ δὲ ἡττον, περιστατὴν ἀντιμετωπίσαι, τὸν τὸν αἴσθητον τὸ πρᾶγμα, τὴν μὲν ἡττην διοσταῖσι, τὰ δὲ μᾶλλον τῆς καὶ σώματος συναφείας καὶ χέσεως. Εἰ δὲ δὴ τελευταῖον, ἐκεῖνο νοεῖν ἐθέλοι τὸ τῇ ὑλῇ ἐγκαταδύσαται, τὸ δέ τῆς ὑλῆς χωρεῖν, οὐδόντ' αὐτῷ ἐπειτα πρὸς Θεὸν εἶδος τι τῷ αἴσθητον δύρειν, ὅπερ αὖ τῆς λογικῆς ἡσίας εἰσίρη τὴν ὑλὴν βαθύτερον, τῆς ὅλης δι' ὅλης, καὶ σὺν ἐκάστῳ μέρει, καὶ καθ' ὅλου χωράσσει; Ηὐχὶ πολλῷ παγανὸν τῆς τὴν ὑλὴν εἶδες, ή τὴν ὄντα, δέ τὸ σώματος διαχωρίσει;

„Ἄβείδης δέ ἔρνασάρμυρος ξίφος ἀργυρόπιλον

„Πλῆξεν αὐταχόμυρος κόροδος φάλον, ἀμφὶ δέ ἄρετος;

„Τειχῶντα καὶ πέραχθα διεβένθει ἐκκεσε χειρός.

„Ἀλλ' ἔπειρον ἥμιν, εἴτι τομώτερον.

Ι.Ε'. Επὶ τῷ σωματικῷ (φησί) (2) τὸ σύντος ὁν, δότος, σοβεῖ τὸ ἐπείσακτον. Καὶ δεῖ τοίνυν ἄχρεν μὴ εἶναι τὸ ὄπτικὸν, εἰ μέλλοι τὰς χροιάς εἰσδέξειν. Καὶ τινὲς γεῦσιν ἄχυμον, εἰ τὰς χυμεῖς, καὶ τὰ πλευραῖς σιταστασία. Ἀλλ' οὐδὲ φυχὴ καὶ τὰ σώματα διστοπτεῖται. Οὐκ αὖ ἄρα τὸ εἰχε σωματικὴ ἡσα, εἰπεὶ δὲ ἔχει, στομάτος. Οἱ μὲν ἄντροι λόγος περὶ τοῦ Ἀεισούλει (3) Ἀναξαγόρευς δέιν. „Ἀνάγκη δέ, ἐπεὶ πάντες (φησί) νοεῖ, αἱριγῇ τὸν νῦν εἶναι, ὡστερ φησίν Ἀναξαγόρας, ἵνα πρατή. τότο δέ εἰσιν, ἵνα γνωεῖται. Παρειφανόμυρον δέ παλύει τὸ ἄλλόν τοιον, καὶ αὐτιφράττει. Ἐμοιγεμένω (εἰ καὶ λέγειν τὸ πασισάρμυρον.) οὐ πιάτος εἶναι δοκεῖ, ὡς αὐτῷ πάντα καπαθαρρίσαι. Εφ' ωδή εἴσομαι, ὅτι ηγετὸς ἡσα, νῦν γνω-

εῖ-

(1) Πλάτων εὑ Φαιδρον.

(2) Α'. Μέρος. Σητήμ. εἰ. "Αρετ. Β'.

(3) Εγ. Γ'. Πιετ Ψυχ.

είχει, καὶ δὴ τὸ σωματικὸν αὐτῆς, ἐν οἷς ὁ Ἀκινάτης
διέσπειρε τὸ λεγόμενον, πῶς οὐ τῷ κινύρῳ σώματι φρε-
νῶσα κίνησις, τῶν ἔξωθεν ἐπακτιῶν τῷ δημοσίῳ; πῶς
δὲ καὶ τὸ ἀντελεχέα θέραντος, τῇ παρασίᾳ δαψιλετέρᾳ φω-
τὸς καθίσαται διαυγέστερον; καὶ τὸ λεπτὸν λεπτότερον; καὶ
τὸ Θέρμον οὐδὲ Θερμότερον; οὐ τὸ τοῦ μόνων νοητού
τὸ αἰδητικῶν αἴτιλλον; Άλλα καὶ Θέρμην (ἕρεσιν οἱ
σώματούχοι) συλλαβόσα, Θέρμης δύτονωτέρας δημοσίου
νησιῶν στησάται οὐδὲν· καὶ αὐτοὶ δὲ οὐχι γεγονωτέρα, καὶ ὄ-
ρασις Φωτὸς αἴθριονωτέρα κίνησαντος, καὶ γεῦσις χυμῆς δε-
μιτέρα· Καὶ τότε καὶ φυχὴ τυχὸν, καὶ σωματικὴ θάσα, σώ-
ματος πρατίσει τῇ παχυτέρᾳ, καὶ ακινητόσα πινύμην. Εἶτα
καὶ τῆς αἴτιφριξεως τούτης δὴ τὸ αἰδητόσεων ὄμολογονήν
την τὸ αἴαγκαζον καὶ τὸ γνωστικὸν αὐτὸν δημοσιεύσειν τοῖς κα-
τὰ τὰς αἰδητόσεις μοεῖσι, ὃν εἶδει διευλέχει. Ἐπὶ δὲ
τοῖς καὶ πλέον τῆς ζείας παπασκούδαζων, καὶ δὲν δημοσιεύ-
σιν. Καὶ οὖν καὶ αἱ απλῶς αἰδητικαὶ τὸ φυχῶν, καὶ τοι
ὑλικὲς αἴρυγεις οἵκισα θάσαι (ὅ καὶ τοὶ δοκεῖ Ἀκινάτης) οὐ-
δὲν οὔτον πρατέσι, μηδὲ τῇ παρεμφανομένης παλίσοντος τὸ
ἄλλοτέριν, οὐδὲν αἴτιφράττοντος.

I5'. 'Ο δὲ καὶ τότε προχειρίζεται πρὸς τοῖς ἄλλοις, αἰδ-
ητοῖς λογον λέγων (1) δεῖν εἶναι τῆς αἴτικεμβρίοις φύλον οὐδὲν
νεργεῖ πᾶσα δυνάμις. 'Ενθειτοι καὶ αἴσωματον εἶναι τῶν
φύλων τὰ καθόλα, καὶ τὰ αἴσωματα. Καὶ ἥπει ἀληθές κα-
θ' αὐτὸν τὸ σωματόμενον· τὸν γεμέλιν αὐτοὺς ὥφειλε δεῖ-
χει, ἐν τίνι ποτὲ θετέον· οὐ δέν απλῶς οἷμαι τὸ αὐτόλογον
ἀπαιτεῖ· οὗτοι καθ' ἕκαστα θάσα τὸν καθόλα τὸν αἴτι-
λαριβαίνεται. Καὶ οὐδὲν οὔτον, δι' αὐλωτέρων καὶ τοι εἰδῶν,
ἢ φασί, τὰ σώματα νοεῖ ηγή αἴσωματος. Αὐτοὶ δὲ προδη-
σούμενοι, οὓς οὐδὲ τοῦτο τὰ καθ' ἕκαστα, οὐδὲ περὶ τὰ σώμα-
τα αὐτὲν, οὐδόλως εἶχον αὐτὸν επεργεῖν νοερῶς, σώμα τυγ-
χάνεσσα. 'Ο καὶ λόγοις ἰδίοις, καὶ τοῖς φύλοις τὸν ἄλλων σα-
φῶς αἰωτέρω (Ι. χ. γ. ζ. χ. η. θ'. κτ. καὶ Ι. φ. ζ'.
Αειθμ. Θ'. Ι'. καὶ ΙΑ'.) διεπιστασάμενα.

I2'. "Α-

(1) Ἀκινάτ. εἰς Α'. κατὰ Εὐτιάν. Κεφ. μ. Σ'.

ΙΖ'. "Αξιον δ' αὐτὸν εἴη τὸ Καρπεῖκα ἐνταῦθα ἀκάριον,
ὅς δὴ πορὸς δόγμα παλαιὸν νέαν ἔπειτε τείχον. ", Ἐπειδαν
,, φυσὶν ἐμαυτὸν, ὃς κατὰ διανοτικῶν των ἐνθυμῆμαι ὅν-
,, το (1), ωδὲ ὅλως ἐν ἑμοὶ μέρος τὸ γε τῶντα τε δι-
,, κείνειν ἔχω· σὺ δέ τι ἀπλόν καὶ ὅλοχερὲς ἐμαυτὸν εἶναι
,, πατείληφα. Εἰ δὲ καὶ ὅλος ὅλως τῷ σώματι ὁ νεύς συ-
,, μῆθαι δοκεῖ, καὶ σὺ δὲ γέτινος αὖλος τῷ μελῶν οἷον
,, ποδὸς, ἢ Βραχίονος, οὐ τὸ ἄλλα δοτριπτύχον τὸ σώμα-
,, τος, καὶ τὸ ὄπος απεστᾶσαι μοι τὸ γοντικὸν δημιγγού-
,, σκῶ. Οὐδὲ γὰρ αἱ φύλακαὶ διωμεῖς τὸ βέλεσαι, τῷ
,, αἰδινέσαι, τῷ νοεῖν, κτ. μέρη αὖτε εἰσίντα (τῷ νῷ διλ.)
,, φύτεῖσαν. Εἰς δέ καὶ ὁ αὐτὸς θεῖται νεύς, ὃς καὶ νοεῖ, καὶ βε-
,, λεῖται, καὶ αἰδινέσαι· τέγματίον δὲ μόδιον τῷ σώματικῶν,
,, οἵτοι τῷ ἐκπασιν ἔχοντων, γοντὸν θεῖται ὅλως, τὸ μὴ ρό-
,, δίως, τῇ γάνην δημοίᾳ εἰς μέρη διανεμόμενον, καὶ ἦ δια-
,, ρετὸν, ταύτην νοεύμενον. Ἡρκεστιν ἐν ἑμοιχε (φυσὶν) σὺ
,, δὴ τῷ καὶ μόνῳ, εἰ μόδιον ἄλλο εἰς τὸ δεῖξαι τῶν φυ-
,, χλῶν ἀλλόθιωτάτων εἶναι τὸ σώματος. Εὖ δὲν ἔχει, ἀλ-
λ. Ἐπικέρειός τις ἴσως, ἢ Σποϊκὸς ἐμπιδόσας αὖ φαίη, ὃς
πολύ τι διαφέρει, τὸ κατ' δημοίους οἴεσαι τὸ πορόγματι εἰ-
ναι. Καὶ νοεῖς μὴ σαυτὸν αὐτὸς, ἢ τῆς τῷ διανοεῖται δί-
μοιρίσας διωμεώς ἔλαχες, μόδιον τῷ σοὶ μερῶν πορο-
λογιζόμενος. Αὐτὸς γε μὲν, τὸ δὲ ὃς, τὸ δὲ ὡς διανοείμενος δι-
τελεῖς, μερῶν παύτην ημοίρησας· μᾶλλον δὲ αἱμερῆς ὡν, το-
δὲ αὖ τῶν αρχῶν, τὸ δὲν ἐνόπισας, τὸ δὲ ήδα τὸ σωόλον. Εἰ δέ
σώματικὸν τὸ νοεῖν, πῶς αὖ παρῇ νόησις, μὴ παρόντος καὶ
σώματος; Πρὸς ταῦτα ἐκεῖνος· „ Λείκα φυσὶν (2) ἐναρ-
,, γῶς τε καὶ δίκεινῶς ἄλλο ἄλλα χωρίς διενθυμῆμαι, δεῖγ-
,, μα τῷτο μοι σαφὲς θεῖται τῆς τῷ μονομήνων αὐτῷ ἐπερόπ-
,, τος. Ἀλλὰ τῆς κατ' ἐπίνοιαν ὡς γαθὲ ἀπαντίσει, καὶ τῆς
πορόγματι, καὶ τῆς διωμεῖ, καὶ τῆς ἐνεργείᾳ. Τί δέ; Η δὲ
ἐναργεστάτων φέρω τῶν ἐφ' αὐτὸν ἐκπασιν, καὶ αὖτον τῷ
δι-

(1) Μελέτη σ'. Πτελὴ τῆς Α'. Φιλοσοφίας.

(2) Λύτ. Αὐτ.

δικῆς, καὶ ξειχῆς, εἴπων ἄρτη παύτην ψυχργείᾳ καθ' ἑαυτήν τοῦ
χειρὸς υφίσαδαι, καὶ χανεῖς τὸ σώματος. Τότο δὲ δημιουρῶς
παύτῃ σφαλερὸν ὅπερ τὸ ὕπως ἀπολαμβάνειν, έπει τε τῷ δυ-
νάμεων, καὶ τῷ ἐν τοῖς ἡστίν ἀλλων παθῶν, ὃν τὰ πολλὰ
μόνας φίλας δημοιός διηταμένων, τὸ αὐτὸ δημετέλειν ψυ-
κείμενον φέπερ εδράζονται. Ο δὲ καὶ τῆς δυνάμεως τῷ νοεῖν
ἀσταύτως, εἰδωλον οἰοντεῖ τι σίσας θείας καθ' ἑαυτό, τῆς
ἐνύλια χανεῖς καθιδρυσας φύσεως. Καὶ οἱ μῆδοι Επικύρειος
ταῦτα καὶ ψωτοίνοι, εἰ δέ τις δημιουρας τοῖς ἐν θ. τρ. καὶ
τοῖς ήμιν εἰρημένοις, τὸ οὐτι Καρτέσιον unum absque alte-
ro clare intelligi, θάτερον θάτερον αὖτε ψυχργεῖς νοεῖδαι,
οὐδὲν εἰλάβοι, ὕπως ως καὶ ἀλλήλων ἐσαντερκούς εἶναι
δαι, καὶ τείτη τινὸς τῷ αὐτῷ τὰ νούμηα, αἰαγκαλαν τὸ
αὐτοῖς εὑρίσκει, καὶ τείτη αραγματιώδη διατρεσιν. “Οτι δέ αἱ
καὶ τοῖς λογικας διωάμεις ψυχργεῖαι τῆς φυχῆς, τῷ οὐτι τὰ
σώματα κινήσεαν, καὶ ἀλλων ὄντινων διαθέσεων οὐκ ε-
ξηρτίσται, μᾶλλον δέ δι τοῦ τῇ διανοητικῇ φύσει, τοῖς
ἐν τῇ σωματικῇ παύτῃ παύτως ασυμπαθῇ ὅπερ, καὶ ασύμ-
βατα, εἰς φεύγοσίας ηδη οἱ φθάσσας λόγος απέδειξε.

ΙΗ'. Πρὸς δέ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τὸ τὴν Λεϊβνιτίν τὴν Γερ-
μανίαν (1) εἰς σύσασιν τῷ φρονειμένῳ οὐκ ἀπωδόν. „Ταῦ
„δὲ νοίσεις (φυσί) καὶ τὰ εἰκότων δὲ λόγων μιχαί-
„κῶν, τατέσι δὲ χηματῶν τε καὶ κινήσεων αἰαπτύσειν πει-
„ρᾶδαι, τῷδε ἀδωδέπων ὅπερ. Εἰ δὲ μιχαίην τι τοιότο
„δοθείη, δέπερ αἱ εἰς ής ἔχει κατασκοπῆς, νοεῖν, αἰδούνε-
„δαι, γνωστικας αὐτίλαμβανέδαι, οῖον τε γέ, ύδει αἱ ε-
„κάλυε, τῷδε αὐτῷ σωζομένων αἰαλογιῶν, καὶ τὸν δύκον
„ἔπει τοσότου μεγεθωδεῖσαι, ως καὶ εἰσιπτὸν ιμίν εἰναι
„εἰς αὐτό, καθάπερ εἰς τὰς μυλῶνας· τότε δέ μπις γε-
„νομένα, ύδει εἰσιθυτες ἐν αὐτῷ εὔροιμοι αἱ, διτι μη μέ-
„ρη αἴλληλα φρονεῖσαντα, δίλλο δέ τοις, δι τοῦ αἰαπτύσεοιτο
„η καὶ γνῶσιν αὐτίληψις· οὗτο τότε ζητέειν αἱ εἴη τοῦ

„δέ

(1) Έν τοῖς περὶ τῆς Ἀρχ. τῆς Φιλοσοφίας ἐν τοῖς Πράκτ. τῷ
κατ' τὰς Λιβίας Φιλοσοφῶν Τόμ. ζ. τῷ Ἀναπληρωμάτων Τμήμ. τα-

„ όσιος τινὶ ἀπλῇ, ἥκιστε δὲ σωθέτω, οἶος θῆται τὸ μη-
 „ χαῖνμα. Τύχῳ αδελφὸν εἶται, καὶ τὸ οὐαδὲ τὴ Νεαπόλει τὸ
 Γερουλίστις πορχεύεται. „ Ταῖς δὲ ἐν τῷ χιλιογωνίῳ γω-
 „ νίας, φησὶν (1), ὥραῖς 1996 τὰς πάσας ιστυμένας
 „ τοῦντι, θέριτὴν τῷ χιλιογωνίᾳ σύνοιαν, παρέτασται μοι
 „ νοερῶς ἐπαναγκες, καὶ τών μεταξὺ τῆς 1000 γωνιῶν, καὶ
 „ τῆς 1996 ὥραν ισθται. Τύχο δέ εἰ τελεῖται θέριτὴ κινή-
 „ στις, ποσαῦται οἵμιν ἔσονται αἱ κινήσεις, οὅσαι αἱ τῆς
 „ δέκα τῷ χιλιογωνίᾳ γωνιῶν, πορὸς τὰς 1996, θέριτὴς.
 „ οἵσις· οἵσις ἀκεράβοσερον εἰπεῖν, οὅσαι αἴτε τῷ χιλιογωνίᾳ
 „ γωνίαι, καὶ αἱ ὥραὶ, ηγάλι αἱ τάπων πορὸς ἐκείνας θέρι-
 „ τέσεις, ἄμα. Αἱ δὲ κινήσεις χεδὸν εἰσὶν αἱ πάσαι
 „ 4990, ἐν ἀκαρεῖ, ή τάλαχιστον ἐν βραχυτάχῳ τῷ χρό-
 „ νῃ, καὶ τὸ αυτὸν τῷ εὐκεφάλῳ, εἴδα διλ. ή τῆς ιδεῶν
 „ τελεῖται θέριτὴσις, περανόμημα. ὅπερ ἀδύνατον. Διε
 τάπων γῶν, ηγάλι τῆς οἵμης πολλαχῇ ἀχρι τόποις δειχθεῖτωρ,
 ἐπεὶ μὴ εἰς ταῦτα ἥκει τὰ πάθη, εἰδὲ ἀλλήλων ἐσωτερ-
 κῶν, εἰζῆπται, εἰδὲ δοτὸν τείτου τινὸς τῷ αὐτῷ ἕργηται,
 πᾶσα αὐάγκη καὶ τὰς ψάκειμένας ποῖς δε τοῖς πάθεσιν γ-
 σίας ἀσυμβάτης εἶναι, ηγάλι ὅπερ ακόλυθον εἶται, πλέον
 ή ἄρανδος ἀποσι γαίης, τών ἐν οἵμην λογικῶν ιστίων τῆς
 τῶν σωμάτων ἀπέχειν φύσεως.

Θεώρημα ΙΖ'.

§. Τοῦτο. „ Τῇ ὕλῃ, οἷς ἐν ψάκειμένῳ, τών λογικῶν
 „ φυχῶν ἀνυφεστηκόσιαν, αἰχαείσως ὅχυσαν ψάκειμβανειν,
 „ ἀλογον.

Πάθος γάρ αὐτῶν εἴη τῆς ὕλης ή λογική φυχή, ηγάλι
 μέσιαδες ποροσὸν αὐτῇ, ή ἐπάστιαδες. (§. σκ. θ'. σλ'.)
 οὗτος οὐδὲτέ ἐν αδιαφρέτῳ τῆς ὕλης πείμαρον. (§. χ. γ'.)
 Ἀλλ' ἡ μετοχῇ ἐκτάσεως παίπως. (§. χ. γ. α.) Καὶ δι,

ηγάλι

(1) Τέχ. τ. Λογικητικ. Βιβλ. ἀ. Κιφ. ἀ. §. 5.

καὶ αἱ καὶ τὸν φυχὴν διωάμεις, ἥπε γνωστική, καὶ οὐ βιδητική, ὃν κινήσεσι σωματικαῖς τὸν ἀνεργεῖν ἔχοισι. (§. χειρόχειρ.) ὅμως ὅσα σωματικὰ πάντα. Άλλα γάρ οὐ λογικὴ φυχὴ αἰματίς περὶ τὸ σαρκείχθη (§. φθονός.), καὶ πάντη αἰματίς. (§. φθονός. φιλοσοφία. φιλέληντος. φιλέληντος. φιλέληντος. φιλέληντος. φιλέληντος.) Καὶ όδε οὐσία σωματικῶν κινήσεων ταῖς κατ' αὐτῶν ἀνεργείας περαίνουσα. (§. χειρόφθονός. φιλέληντος. φιλέληντος. φιλέληντος. φιλέληντος. φιλέληντος.) "Ἄρτι τῇ θλῃ κτ. Ο. Ε. Δ.

Πόσιμα.

§. φθονός. **Ο**ὕτ' ἄρα κράσις οὐ λογικὴ φυχὴ κατ' Ἑμπεδοκλέων, οὐ εἰκὸν τεωτέρων σοιχείων, οὐδὲ ἀρμονίας οὐ τὸν Δικαιάρχον, οὐδὲ συγχυμνασίας αἰδίσεων καὶ τὸν ιαθόν Λσκληπιάδεων, οὐδὲ ἀλλως διωμίστις φύσεως σωματικῆς καὶ ἀνύλως, οὐ τοῖς νεωτέροις ἔδοξεν Ἐπικυρείοις, οὐδὲ οὐδὲ τοιῶν, τῷών οὖς οὐ τοποκαμψύῳ πεφυκότων ἀνυφεστάται τῷ σώματι.

Σχόλιον.

§. φθονός. **Ν**εωνικῶς τῷ ὄντι, καὶ σωτόνως, καὶ κατὰ τῷ τιθεμένων τηλὺ φυχὴν ἀρμονίαν εἶναι, ήγονισατο ὁ Πλατῖνος (1) αἱρμοσίαν αὐτων καὶ αἴχος αἴτικρυς διτοδείξας. „Τοιότο γάρ τι ἔσαι, φησίν, οὐ φυχὴ, οἷον καὶ οὐ θεός, χορδὰς ἀρμονία. Ως δὲ σύσταυθα σύτεταμψύων τῷ χορῷ, δῶν δημητρεῖτι οἷον πάθημα ἐπ' αὐταῖς, οὐ λέγεται ἀρμονία, τὸν αὐτὸν βόπον, καὶ τῷ ίμετέρῳ σώματος, οὐ κράσει αἵομοίων γινομένων, τηλὺ ποιαν κράσιν ζωντες ἔργαζεσθαι, καὶ φυχὴν ἔσαι τὸ δηλί τῇ τῇ κράσει πάθημα. Τὸν αὐτὸν γάρ βόπον καὶ Πλάτων τὸ δηλί μα. Τὸν αὐτὸν γάρ βόπον καὶ Πλάτων τὸ δηλί τῆς

(1) Ή, τοῖς πιεῖ Ψυχ.

τῆς ἀρμονίας απέδιδον, (ἐκ τοῦ Πυθαγορείων λαβὼν, πολυμηγέσων εἶναι τῷ δίχα φρονεόντων εἴσασιν πάντες.) „ σωάθετον εἶναι πρᾶγμα τῶν ἀρμονίων. (1) τῶν δὲ τοῦ „ χειρὸς ἐκ τοῦ κατὰ τὸ σῶμα σύνταγμάν ἔχουσιν δαιτοῦ. αἰς μηδεὶς ἄλλως ἢ καὶ τὸ φῦλον φθόγγως μὴ εἶναι, οὐφέρειν, παύτης τῆς τοῦ Πυθαγορείων ἀρμονίας τῶν κατὰ Δικαίαρχον, (2) Διάναρχον φέρει Νεμεσίων, (3) ἐν τῷ σώματι „ Θερμῶν, καὶ ψυχῶν, καὶ τυγχῶν, καὶ ξυρῶν ἀναρρόνιον κράτος, σὺν τῷ συμφωνίᾳ· οὐδὲ τοῦ Φαῖδωνι Σιμμίᾳς προϊσάμφυος φέρεται, τὰ μὲν τυχεῖς ἀρμονίας εἰσικέναι λέγον, τὸ δὲ σῶμα λύρα. Παραπλησίαν τε εἶναι τὸν κατὰ τὸ Εριπεδοκλεῖ τοῦ σοιχείου κράσιν, τῶν αὐτῶν δόξαν δοσαν οὐράτι πρᾶγματασκαν. Ἀλλὰ γάρ.

Α'. „ Ή μὲν τυχὴ (φησὶν ὁ Πλωτῖνος (3) πρότερον, ἡ δ' ἀρμονία ὑπερον· τὸ δὲ εἰλιπτας ἐπὶ τῷ Πλάτωνος, τῷ τῆς τοῦ τυχῶν προύπαρξεως δότοζει· σαφῶς γάρ ὁ Σωκράτης τὸν Σιμμίαν (4) αἱς εὗτι τοῦ δρομολογημάτων αἰτίας, αἱς η τυχὴ εἴη περὶ καὶ εἰς αὐθράπτια εἰδος τε καὶ σῶμα αἴφικέδαι, καὶ ταῦτα εἶναι τῶν ἀρμονίων εἰσβάλλει. „ Άλλα πρότερον, φησὶ, καὶ η λύρα, καὶ αἱ χορδαί, καὶ οἱ φθόγγοι, ἵτι αἱάρμοσοι ὄντες γίνονται. Εἰ μὲν τινες ἐγέρθουντο τοῦ Πυθαγορείων, οἱ ἀρμονία τῶν τυχῶν ἀπεικάσαντες, καὶ τῶν προύπαρξιν ἅμα τοῦ τυχῶν οἱ αὐτοὶ συγχωρέαντες· ἔχοι αὖτινα καὶ λόγον τὸ Σωκρατικὸν τῷ πρόσῃ γε τὰς τοιάτις. Πρὸς δὲ Δικαίαρχον εἰκεῖνον, τῷ Εριπεδοκλεῖ καὶ δύναται. Πῶς γάρ αὐτὸν πρότερον εἶναι δοῖεν, οἵ το μηδὲ χωρισθὲν ὅλως παραλαμβάνοντες; Οὐ τοίνυν πρὸς τὰς αἰνάσιόν τε καὶ ἀχώριστον τῶν τυχῶν εἰσηγημένας ὁ λόγος ἔρρενται· ὥστε τοῖς τῶν προύπαρξιν μὴ πρασιεμένοις ἐν λήστει θύμοιτο. Νεμεσίω δὲ καὶ νεμεσίστειν αὕτις εἰκότως, ὅτι τῶν προύπαρξιν τοῦ τυχῶν δογματίζειν,

„ τὸ

(1) Ἐτ Φαῖδων.

(2) Πιεὶ αὐθράπτι Κεφ. β'. Πιεὶ Ψυχ.

(3) Πιεὶ Ψυχ.

(4) Ἐτ Φαῖδων.

„ τὸ τῆς φίλης αἰλιθές ὅτι (1) φισὶ, πρόποδες τοῖς „ Σεύτος, φεῦδος ἄρα τὸ τέλος τοῦχων ἀρμονίαν εἶναι ὥ- „ ποσινάπτει, φεῦδει τὸ φεῦδος διοσκεδάζειν, καὶ τὸ κα- κὸν, ἢ λέγεται, τῷ κακῷ οὐσαδας ἀποχειρῶν.

Β'. Προσίθισμ ὁ Πλωτῖνος (2), „ τὸ μὴ (ἢ τοῦχον) ἄρ- „ χη καὶ ἀποτελεῖ τὸ σώματι, καὶ μάχεται πολλαχῇ· ἄρ- „ μονίσθε δὲ αὐτὸν τοῖς φοιτοῖς. Καὶ τῷτο Πλωτωνί- κον (3), καὶ εἴτε ἀλιθές πεθέτος ἀσφαλέσαται συμπερα- νόρ. „ Εδει γάρ μιδέποτε ἀρμονίαν ἔσσαν ψυχία ἀδειν „ εἰς ἀπτείνοιτο, καὶ χαλῳτο, καὶ πάλιοιτο, καὶ ἄλλο ἐτικε- „ πάθος πάθοις ἔκεινα, εἴτε ὡν τούχαντις ἔσσα, ἀλλ' ἐπε- „ θει ἔκεινοις, καὶ ὅποτε αὖτις ἴγεμονδειν.... τί ἔντον, μή „ παῦ τὸν τύπον φαίνεται ἑργαζομένη, ἴγεμονδένσα ἔκει- „ νων παίνων, εἴτε ὡν φίσειτις αὐτῶν εἶναι; περὶ Οὐρανοῦ τοῦ αὐτῷ τοῖς Ἐπικρετίοις βρόχῳ (ὅρᾳ θ. τοῦ). Λευθρ. Α'.) καὶ ὅτοι ἀγχονται οἱ ἀρμονικωπατοι.

„ Γ'. Τὸ μὴ ὄσία (4), οὐδὲ ἀρμονία ὄντος, φισίν. Κεῖται δέ καὶ τῷτο Λευθροπέλει οὐδεῖτις αὗτ. (5) Ἕπου δὲ ἔχει γε ὄποις· τίνι δὲ λόγῳ τὰς ἀρμονίαν εἰπύντας, ὅ- τι ὄσία ὅτιν αὐθύπαρκτος οὐ τοῦχον αἴστείσομεν, μηδ πα- ρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἴτειδαι εἰκότες σοφίζειδαι; Οἷμα γάρ δι, οὐδὲ ύγιες διποδεύναι ἔξομεν, εἰρηνὴ δὲ τέλος αἴστε- ρω πεθεῖσαν (θ. τοῦ). Διποδεύνιον αἴστρομοιμεν. Εἰ δέ μη ὄσία πάθος ἄρα, καὶ διώαμις ἀνυφετηταί οὕτοις ὃν τα- κειμένω τῇ ὅλῃ, ἔσαι, ὅπερ ἔδειχθη (Αὐτ.). εἶναι αἴδύ- νατον. Ή γάρ εἰρηνὴ δίλλως διανοθάμεν (6), οὐτε οὐ τοῦχον „ τῷ διποδεύναι τῷ ψυχίᾳ τῷτο μέρος, ὄσία ὅτι, ηγῆ „ ψωκείμενον. Ή δέ ἀρμονία ποιότης, καὶ ὃν τακειμένω. „ Η δέ ὄσία ποιότητος ὅπερον. Καὶ οὐ τοῦχον ἄρα ἀρμο- „ νίας ὅπερον.

Δ'. „ Ή

(1) Πεὶ Ανθρώπου Κεφ. β'. Πεὶ Ψυχ.

(2) Πεὶ Ψυχ. Αὐτ.

(3) Εὐ Φαίδων.

(4) Πλωτῖνος. Αὐτ.

(5) Εὐ ά. Πεὶ Ψυχ.

(6) Νηρός. Πεὶ Ανθρώπου Κεφ. β'. Πεὶ Ψυχ.

„ Δ'. Ἡ κράσις τῇ σωμάτῳ ἐξ ὧν σωέσαμεν, ἐν λόγῳ μᾶσα, υγίεια αὐτὴν. (1) τί γὰρ ἄλλο υγίεια, οὐ κράσις τῷ σοιχείῳ σύμφωνος ἔχει; τὸ δὲ ἄλλο νόσος, οὐ δυσκρασία; σύθετοι καὶ Ἀειστέλης συναποφανεῖται, ἀρμοζεῖ δὲ μᾶλλον φάσκειν (2) καθ' υγίειας λέγειν ἀρμονίαν, καὶ ὅλως τῇ σωματικῷ ἀρετῇ (νόσοις ιχύσις, κάλυξ, καὶ τῇ πλοπλησίᾳ). Οὐ τῷ τῆς φυχῆς.

„ Ε'. Καὶ καθ' ἑκαστον, φησὶ, μέρος ἄλλως πραθεῖ, ποιεῖν αὐτὴν φυχὴν, ὥστε πολλὰς εἶναι. (3) Καὶ τοιότο δεῖται τηλεῖται Ἀειστέλης αὐθεῖς ύπαρχετο. (4) τί δὲ φαῖται; Οὐ οὖτε ἐκ μέρους τοῦ ἄρμονιῶν τῇ καταστήσει μέρος οὐδὲν; Καὶ οὖτε εἰκὸν φερεσῶν δυνάμεων οὐ φυχή; ἀλλὰ καὶ γάρ γε τῶν ἔμπλικες, ἐπειδὴ τῇ καταστήσει μέρος εἴκασται, τὸν τῆς ὅλης λόγον οὐ παραπειταί, αρμονία γάρ καὶ λέγεται, καὶ δέ, πολυμηύειν τις, καὶ δίχα φρονεόντων σύωσις. Οὐδὲ τῷ δυνάμεων εἴκαστη καθ' εἰαυτῶν, τῷ κατὰ τὴν φυχὴν ἐκπεσεῖται λόγος, εἰ τῷ οὐτι αρμονίατις οὐ φυχή. Καὶ οὐδὲ γε τῆς πολυφυχίας διοσπόμενα.

„ Σ'. Ανάγκη φησὶ (5) αρὸ τῆς φυχῆς ταῦτα, ἄλλων φυχῶν εἶναι τὰ ποιεῖσαν τὰ ἄρμονιαν. Νοητέον δὲ γάρ τῷ τὸν λόγον, ὡς ϕασταμβαύειν φυχῶν, εἰς φυχῆς ἄλλης αὐτογκαίαν εἶναι τὴν γένεσιν. Άλλο οὖτε αρμονία ἐν λόγῳ τὸ εἶναι ἔχει, νοῦ ἔργον. Οὕτω γάρ τοι, εἰ μηδεὶς ἄλλο, προσβιβάζει οἵμας οὐδεῖξις ὅπερ τὸν δημιουργὸν νῦν, τὸν τὰς φυχὰς ἄρμοσάμενον, ὡς τόγε τῷ Ἀειστέλους εἰπεῖνο, οὗτος οὐ φύσις ἄλογος έσται μηδὲ λόγος ἔργαζεται, εἰμὶ δέ τὸν κοσμήτορα αὐτοφέροι τὸ ἔργον, ἄλογώτατον εἰρηται.

„ Ζ'. "Ολως δὲ καὶ γε (6) οὐτε ἄφυχως ἔμφυχα ποιεῖσιν. Οἷα κάκεῖνοι δηλαδή, πολλὴ ὡν ἐλέγετο αὐτοτέρω. (Σ. φάζη).

(1) Πλωτῖν. Αὐτ.

(2) Ἐγ. Λ'. Πιεὶ Ψυχ.

(3) Πλωτῖν. Αὐτ.

(4) Ἀεις. Αὐτ.

(5) Πλωτῖνος Αὐτ.

(6) Αὐτ. Αὐτ.

(§. Τετρ. Αειθμ. Ε'.) Οἵς δὴ σύμφωνος καὶ τὸ τῆς Φιλοπότερα (1), ὅλως (λέγοντος) πὲ αὖτα κατὰ ποιήσισθαι· „Εσονται γάρ τὰ ἄφυχα φυχῶν αἴτια, τὰ ἀλογα λόγα, τὰ αναιδῆται αἰδησεῖσαι, ὅπερ ἀποτονοῦ, τὰ χείρονα, τῷ πρεττόναν λέγειν αἴτια εἶναι.

„Η'. Καὶ σέξαιπτων καὶ σωτυχίαν τὰ τεταγμένα. (2) Πλέω ὅσου εἴπερ ἔκτινος Νῦ, καὶ τὸ 5'. τῷ μὲν αὐτέρῳ, καὶ σωτυχίαν.

Θ'. Προθετόν τὸ τῆς Δαιμονίας Πλάτωνος· λαβὼν γάρ. ἐπείνος (3) τών μὴ ἀρετῶν, φυχῆς εἶναι, οἷονεὶ καὶ ἀρμονίαν συμπεταγμένης ἀνέργειαν, τὸν δὲ κακίαν πναντίον κατ' αὔρμοσίαν αἰτιώσις· ἐντεῦθεν διπλέρει, καὶ φυχῶν φυχῆς μᾶλλον εἶναι φυχῶν, εἴπερ καὶ ἀρμονίας ἀρμονίας· ὅπερ ἀποτονοῦ. Ἀρμονίαν δὲ ἀρμονίας μᾶλλον καὶ ἡττον εἰς ναι τούσσεις, τῷ χαλαδαῖ, καὶ διπλεῖνειναι, καὶ τῷ λόγῳ δὲ τῆς ἀρμονίας. (4) Ἀδικίατον δὲ τῇ λόγον τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἔχειν. Άλλ' ἐν τῇ ἀρμογῇ· εἴας γάρ καραμμένος ὁξὺς φθόγγος, καὶ βαρὺς, ἐπειτα αἰεθάσι, τὸν λόγον μὴ τὸν αὐτὸν σωζόντων ἐν τοῖς μεγέθεσι τῷ φθόγγῳ, φεύγοντας δὲ λαμβάνεις η ἀρμονία καὶ τῶν ἀρμογῶν, μᾶλλον καὶ ἡττον διπλεῖνειναι· φυχὴ δὲ φυχῆς οὐκ ἔστι μᾶλλον, καὶ ἡττον, ωκεανος ἀρμονία διπλὸν τῇ φυχῇ. Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐκ τῆς Πλατωνικῆς λόγου, τὰς κατὰ τῆς ἀρμονίας συμπερανθίσεται, τὸ ἡττον τὰς κακίας κρατημένας φυχὰς, μηδὲ φυχὰς εἶναι, οἷς μὲν ἀρμονίας, εἴτε καὶ διπλῶς αγαθὰς ἀπάστας, οἷς ἀρα καὶ ἀρμονίας, τὰ τῷ περιστών πολλῷ ἀποτιώτερα.

Ι'. Τὸ τῆς Ἀεισοπέλας (5) τὸ κινεῖν οὐκ ἔστιν ἀρμονίας, φυχῆς δὲ τοῦτο διπονέμουσι πάντες, μάλιστ' αἰς εἰπεῖν· (ὅρα τὸν Φιλόποιον εἰς πάντα.)

ΙΑ'. Προ-

(1) Ἐγ. Τυπομ. εἰς τὸ Πιεὶ Ψυχῆς.

(2) Πλωτῖνες Αὐτ.

(3) Ἐγ. Φαιδρῶν.

(4) Νεμέσ. Πιεὶ Ἀιθράπλε Κιφ. β'. Πιεὶ Ψυχ.

(5) Ἐγ. Α'. Πιεὶ Ψυχ.

ΙΑ'. Προτικέσσων δὲ καὶ τὸ καὶ τῷ κράσιν ἡγεμόνων τῶν
τυχῶν, αὖτε Νεμεσίῳ (1) εἰφεξῆς, σωτόμας. „Παῦ σα-
„μα εἴμι τυχόν τε, καὶ ἀτυχού εἰκ τῷ πεπάραν σοιχείων
„κέκραγαι. Καὶ εἰπερ ἄρα οὐ κράσις ὅτιν οὐ τυχή, παῦ
„σῶμα τυχῶν οὐχεῖ. Οὐδεν γάρ τὸ λόγειν, οἷς οὐχ ἀ-
πλῶς, οὐ δὲ τοιάδε κράσις τῶν τυχῶν ποιεῖ, οἷς γάρ οὐ
Γαλινός ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἔδειξεν „ἀπαστατεῖται οὐ κράσις οὐτι
„τὸ μᾶλλον, καὶ οὔτινον οὐταν τοῖς αὐτοῖς εἰσίν.

„ΙΒ'. Τῶν κράσεων ἀναλαμβούμενον καὶ τὰς οὐλικίας, καὶ
„τὰς ὄρας, καὶ τὰς διατάξεις, οὐ τυχή ἐναλλάσσεται. Εἰ
„δέν αναλαμβανεται οὐ τῶν αὐτῶν οὐχούμενοι τυχῶν, ἀλλὰ καὶ
„τῶν κράσιν ποτὲ μὴ λέουντος, ποτὲ δὲ περιβάλλοντος, ποτὲ
„δέν αὐλάς τινός.

„ΙΓ'. Ή κράσις (2) ἐκ σύναντι γίγνεται ταῖς δηθυμίαις η
„σώματος, ἀλλὰ ηγούσα συνεργεῖ. Αὕτη δέ εἶν οὐ κινηστα.
„Ἡ τυχή σύναντι γίγνεται. (ὄρα Η. χπβ'. χπσ'. χπζ'.
χπη'. καὶ Η. ψκζ'. Αειθμ. Α'. Καὶ Η. ψλ'. Αειθμ. Β').

„ΙΔ'. Ή κράσις (3) ἀπε δὴ ποιότης γίγνεται, καὶ δόπογι-
„νεται χωρὶς τῆς τῶν τυχοκειμένων φθορᾶς. Καὶ οὐ τυχή
„ἄρα χωρεῖται χωρὶς τῆς τῶν τυχοκειμένων φθορᾶς. Οὐ
„γάρ δίπτε τὸ ὄπερον τῷ αὐτοκειμένῳ, φυσικώς προσεῖναι
„φίσκοι τῷ ζώῳ, οἷς δὴ τῆς ιαθηκῆς τέχνης τὰς κράσεις
„τον δέ το· φαίνεται δὲ μετατιθεμένη οὐ κράσις· μᾶλλον
„δέ, αὐτοὶ εἰσὶν, οἱ δὴ τῆς ιαθηκῆς τέχνης τὰς κράσεις
„μεταβάλλοντες. Ταῦτα δὲ προσθινοί, πρὸς Ἰπποκράτην,
καὶ Γαληνὸν, καὶ τὰς αὐλάς οὐκ τῆς ιατρικῆς, δοσοὶ ποτὲ κρά-
σιν τινα τῶν τυχῆς φύσιν εἶναι ἐπόπασταν.

„ΙΕ'. Παυτὸς σώματος (4) αἱ ποιότητες αἰδηται. Ή δέ
„τυχή οὐκ αἰδητή, ἀλλὰ νοητή.

„ΙΣ'. Ή τὸ αἴματος, (5) καὶ πνεύματος μὲν αἰδητέσσεως
„στερνῶν, καὶ νεύρων, καὶ πόνων ἀλλων σύκρασία ιχύς εἰσι.
„Καὶ οὐ τῶν θερμῶν δέ, καὶ τυγχῶν, καὶ ξηρῶν, καὶ ύγρων

„δι-

(1) Πιεὶ Λιθρώπε Κεφ. Β'. Πιεὶ Ψυχ.

(2) Αὐτ. Αὐτ. (3) Αὐτ. (4) Αὐτ. (5) Αὐτ.

„ δύκρασία, ύγεια εἰσίν. Ἡ δὲ συμμετέοι τῷ μελῶν,
 „ μὴ τῆς δύχοιας τὸ κάλλος ποιεῖ τὸ σώματος. Εἰ τοί-
 „ νως οὐ ἀρμονία τῆς ύγειας, καὶ τῆς ἰχύος, καὶ τῆς κάλλος,
 „ φυχὴ εἰσὶν, αἰδήγηται τὸν αἴθρωπον ζῶντα, μήτε ιδ-
 „ σεῖν, μήτε αἰθενεῖν, μήτε ἄμορφον εἶναι. Συμβαίνει δὲ
 „ πολλάκις, μίαν μόνην, ἀλλ' ὅμη τὰς ἔστις πάντας δι-
 „ κρασίας διπολλυθαι, γάλη ζεῦ τὸν αἴθρωπον. Συμβαίνει
 „ δὲ τὸν αὐτὸν ὅμη, καὶ ἄμορφον εἶναι, καὶ αἰθενεῖν, καὶ ιδ-
 „ σεῖν. Οὐκ ἄρα οὐ δύκρασία τὸ σώματος εἰσὶν οὐ φυχὴ.
 „ Πῶς γὰν φυσικά τινες κακίαι, καὶ αἱρεταὶ τοῖς αἴθρωποις
 „ ἔπονται; τότο εἰκὸν τῆς τὸ σώματος ἀλιθῶς κράσεως γί-
 „ νεται. Ως δέ φυσικῶς οἱ ύγιεινοὶ καὶ νοσοδεις εἰσὶν εἰκ-
 „ τῆς κράσεως, γάλη τινες φυσικῶς πικρόχολοι δύντες, ὥρ-
 „ γίλοις εἰσὶν, ἀλλοι διαιλοι, ἀλλοι καταφρέταις. Ἀλλ' εἰς
 „ κρατῆσαι, καὶ φερείνονται· δῆλον δὲ ὅτι τῆς κράσεως
 „ κρατῆσιν. Ἀλλο δὲ εἰσὶ τὸ κρατεῖν, καὶ ἀλλο τὸ κρεπέμε-
 „ νον, ἀλλο ἄρα κράσις, καὶ ἀλλο φυχὴ.

ΘΕΩΡΗΜΑ ΙΗ'.

Σ. Ψλ. 1. „ **Ε**γιτελέχειαν τὸ καθ' ίμᾶς ὄργανικὴ σώμα-
 „ τος τέλειαν λογικὴν φυχὴν λέγεται δώσομέν.
 „ Εγιτελέχειαν γάρ τὸ εἶδος λέγεται δώσομέν, φέπερ αἱ-
 „ λίλλων τὰ ὄμοιόν της φερέται. (1) Καὶ οἵτις εἰσὶ τοῦ εἶχοντο
 περάτη περὸς τέλειαν δούτερην σύεργεια. (Σ. ρλγ'.) Αλλαμπὶ
 δέ τῆς λογικῆς φυχῆς, τῆς αἱλόγων ζώων δικελεύεται αἴ-
 θρωπος, καθ' οὓς καὶ τὸν πολλῶν καὶ καλῶν ἐκείνων δύμοι-
 ρεῖ δυναμεων, (Σ. χξη. κτ. Δι' ὅλη τὸ Λ'. Κεφ.) αἷς
 γνωστικῶς περ, καὶ ζωτικῶς ὑεργεῖ. Ἄρα κτο-

Σχό-

(1) Φιλάπ. εὐ β'. Πτελ Ψυχ. καὶ οἱ πάντες.

Σχόλιον.

§. Δλβ. Απεδημοφέρεται τινα πή ὅντι, καὶ πάρ' αὐτοῖς τῶν περὶ Λευκοτέλεας ἐν γρήσει ψρομῆίων τῶν φαντασίας σύτελος είναι, οἱ μὲν ὡς αὐτοφερετέραι πακίζεσσιν, οἱ δὲ καὶ ὡς ἀποπονοῦσιν ψρομαθάσιν· σύδελέχειαν, εἰσὶν οἱ (1) μετανόμασται δῆλοι τὸ διάνεκτε τὴν αὐχέλειπτον καὶ τῶν φαντασίαν τῆς φυχῆς απιδόντες. Οἱ δὲ (2) αὐθαδυτοίητον τῶν φαντασίας διεπίρησσαι εἰς ήμᾶς ωδηπέμφαντες. Φέρεται δὲ καὶ Ἐρμόλαόν τινα, πάπικλων βάρβαρον, ὃντας ὑπεσφαδόσια περὸς τῶν τῷ λεξειδίῳ συμβεσιν, ὡς αὐτεγγωκότες πέως πῶν αἰθρώπων, ώστε πακοδαιμονος (περίποτι διαυτὸς δηλονθετητὸς Καθηγεμόνιος γησάρεων) αἰτοσαι τῶν ψρομάθησιν. Καὶ perfectihabiam μυνθούσαι διερμισθεῖσαι. (3) Καὶ δ' Αγγλος δὲ Βαρνέτιος; (4) πὼν Entelechian vocem barbaram, et ambiguam, et immortalitatis dubię προσεῖπεν, φαντασίαν βάρβαρον, καὶ αἱμοβαλλομένων, καὶ τὸ τῆς Αθανασίας παθισθαι αἱμοσβιτήσιμον. Εοικε δὲ μηδὲ τὸ Πλωτίνῳ παντελέγκενθαι τὸν ὄρον;, Εἰ δεῖ τῷ δυνμάτι πάτα χρῆσαι (5) „, πάφοντι. "Ο γερέων Σκαλίγερος, εἰ καὶ μη Ἐλλών, ἀλλ' ἔλλωνικόν τι ἔφρασε πάντως, ωδῇ τῶν ἐν, καὶ τὸ τέλος, καὶ τὸ ἔχειν ἐτυμολογήσας τῶν λέξιν (6), ὃν τὸ μὲν φησί, τὸ ἐν σώματι ὡς μέρος αἰθρώπων τῶν φυχῶν εἶναι δηλοῖ, τῷ δὲ τοῖς Πλατωνικοῖς ί ἐμφυχία σίματε ἐδίλεσθαι. (7) τὸ δὲ ὅτι πελειωτικὴ τὸ σώματος γίνεται, τὸ δὲ ὅτι ἐπ' αὐτῆς πὼν σώματι καὶ τὸ δυνάθαι, μαθὼν τὸντας ωδήν

Φι-

(1) Κικέρων Τσονιάλ. Ζητημ. Βιβλ. α'. Κεφ. 1.

(2) Οἱ Τπεριτημ. καὶ οἱ Σχολασ.

(3) "Ορχ ἐν Διαλέξει Φυσικο-Κειτικῇ πρὸ τῆς Φυσικ. Μεταφυσικῆς Κεφ. β'. δ. 29.

(4) Αὐτόθι.

(5) Εἰ τῷ περὶ Αθανασ. Φυχῆς παρ' Εὐστέβ.

(6) Εἰ Γυμνάσματος Τμάτ. γ'.

(7) Παρὰ Περφειρίω, καὶ ἄλλοις.

Φιλόποτες (1) ὅτι παρὰ τὸ εὑ, καὶ τὸ τέλειον, καὶ τὸ συμέχαιν. „Καὶ γὰρ σύνσεως ἔστι τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος αἰγίου, καὶ τὸ τελειώσεως· ἐπεὶ καὶ τελειότης ἔστι τὸ ψυκειμένον, καὶ σὺ νέχει αὐτό· οὐδὲν ἄλλως, τὸ δὲ τὸ τέλειον εἶναι· τὸ φῶντὸν καὶ τὸ εἶναι, ἐν τάχῳ καὶ τῷ σύνειαι τελειότητα· Καὶ οὐ μὴ διάφανος τῆς φανῆς αἴνη. Οὐδεὶς δὲ αὖθις μέτα τοιούτου δικαίου λέγεται τὸ καινοτροπὲς τὸ ὄνόματος, εἰ μὴ φιλάστας ἀποδεῖξε μὴ συνάδον τοῖς πράγμασιν. Εφεγγατεῖ δὲ διπλαῖς σοφοῖς ὄνοματά τις εἶναι, οἷς Πλάτων εἰς Κρατύλῳ φησίν. Εἶναι δέ καὶ πάντα προσφυῶς ἔχον ὄμοι δοκεῖ, τὸ τῆς ἐντελεχείας διορατικόν, διότε τὰ εἰρημένα, καὶ ὅτι διασῶν τὸν τελειοτήτων ὑστῶν, τὸν μὴ πρώτον, οἷαν αἱ καθητές, τὸν δὲ δευτέρων, οἷαν αἱ πατέρες ἐνέργειαν, καὶ τὸν μὴ αὐθικές χωριστῶν, τὸν δὲ αὐτοείσαν, οἷς τοῦτο τοῖς ψάριμηματισταῖς ἔστιν ἰδεῖν, ἀπαντόντας τοῖς φυχῆς, καὶ διάφανην πᾶσα, ὥστε ύψος υφ' εὗταί καὶ τῷ αὐτῷ συμπαθείλαβεν δὲ Σπαγοείτης ἔχει ὄνόματι. Καὶ γὰρ οὐ καὶ τῷ φυχῇ διάφανης, αὐτομόσα ποτὲ εἴη οἵ τις ὑπνοῖς οὐ αἴδησις, καὶ, ἡπέρ αὐτῷ Λειτούργει λατέτινας δοκεῖ, καὶ ὁ νῦν, καὶ τὸ Β. διάφανει, ή φασί, καὶ δὲ Α'. δέσποιντες. Καὶ εἰ διέσκεται τε καὶ απαύσω πέριτο ἐνεργείᾳ (δὲ περὶ τῆς Νῦ πολλοῖς υπειληφότες εἰσὶ τὸν υπερονόμον) οἵ τις ζωτικοὶ διάφανεις δέποτε τὸν αἰδητικῶν, καὶ δέποτε τὸν φυτῆς ιδίᾳ αἱ φυτικαὶ, δὲ καὶ τοι Β. οὐν ἐνεργεία, τὸ γενικῶν φρῶτον εἴτε αὐτόγκης προϊποτι/Ξησιν, εἴτε σαι πάντως φρῶτου διποκαλεῖν ἐντελέχειαν τῷ φυχῇ· τοῖς μὴ ὅτι οὐ Β., τοῖς δὲ, ὅτι διὰ τῷ Α. οὐ Β. Λλῶς τε ἐπεὶ τὸ Α'. καὶ Β'. δέποτε τὸ εἶδος τῷ ὑσιωδεῖς λέγειν ωκεῖ λόγον τοῦ εἴτε Αφροδισιάδος δοκεῖ, φροσύκε δέ καὶ ταῖς διάφανεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις φριχρήσαδαι εἰς ἐκθεσιν τῆς φυχῆς, παρεῖσ τὸ περικός σημαίνειν Θάτερον, μετέλαβεν τῷ σύνειαι τῷ διώματί τοιούτοις. Εἶτα ηγί τὸ συμβεβηκός (καθάπερ δὲ Φιλόποτος φησίν) εἶδος αὖ κλιθείν· εἰον φρογάστορα τὸν Σωκράτεω τὸ εἶδος γῆμέθαι

(1) Ἔτη Χπομπίκ. εἰς τὸ Πιεῖ Ψυχ.

Θαίς αἰκάλοιδος. Τὸ δὲ συμβεβηκὸς τέλειότης ὡς ἔστιν (καὶ σιώδης δηλ.) οὐ δὲ φυχὴ τέλειότης, ἐδει ἄρα διὸ τῆς ἀντελεχείας, τινὶ τέλειωτικῷ κατ' αὐτοῖς ὥστα τῷ ἐμφύκῳ φυχῇ γνωριαδίωαι. Καὶ ὅπῃ τάποις δέ, (ὁ ηγὸς μάλιστα σημειῶδες.) οὐ ἀντελέχεια, καὶ ὅπῃ τῇ αἰχματικῇ σώματος, ψήφῳ τῇ χωριστῇ διάστη λόγεται εἰδὺς. „ Εἶτι δὲ τινὶ τέλειοις (1) καὶ διὰ Κυβερνήτης τῇ πλοΐᾳ, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς εἴδος, τῷ τῆς σαρκὸς σώματος. Ἐπεὶ δὲ τινὶ φυχῇ, οἱ μὴν αἵς οὐτας, οἱ δὲ αἵς εἰκείνους ἔχειν ὑπειλήφασιν, αὐτῷ δὲ καὶ τῷ φυχῶν, τὰς μὴ μὴ αἰχματικαὶ εἶναι τῇ σώματος ἔδοξει, τὰς δὲ μὲν καλύειν χωρίζεινται (2), εἰδεντοι ἔσθματι τοιάτῳ πάντα φροσικόντως ἐχέσθαι, εἰσὶν αὖτε αἴσιαφοράν εἴη τῇ διωάμει φρός τινὶ ἐκατέρᾳ ἐκδίλωσιν. Οὐχὶ τὸ ἀπόρον τῇ φράγματος τῷ αἰσαφῇ τῇ λόγῳ πιειτέλλων ἀνταῦθα, καὶ δὲ οἰξισάμφως τὸν ἔλεγχον, τῷ μὲν ὥστεροι αἱ σπηλίαι τὸ δυσδίρατον, αἵς εἴφησέ τις, εἰς τὴν σκοτεινὴν ποειζόμενος, φρέγμα δὲ πολύβοτον, οἵαν τινὶ φυχῇ, πλατυτέρῳ πιειταιπέχων ὄνοματι. Διὸ μὲν ὁ Πλωτίνος καὶ τῆς ἀντελεχείας (3) φρός Λεισοπέλαις δηλιφορεῖ τοιάτον διείσκει μὲντον, οἷον μὴ δύχερη τινὶ δηλίλυστη δηλίχεινται, μὲν τῇ Πορφυρίᾳ αἰκάλων (4), πῶς μὲν αἰχρός, λέγοντος, οὐ ἀντελέχεια τινὶ φυχῇ τιθεῖς λόγος (καὶ τοι νέοντας μὰ δίστη φρός αἰχματικὸν ἔχειν αὐτὸς) μὲν βραχὺ γένεται αἰχματικὸν ὑπαιδαίσθαι.

Θεώρημα ΙΘ'.

Θ. Φλγ'. „ Εἰντελέχεια τῇ φυσικῇ ὄργανοι σώματος, τινὶ λογικὴν φυχὴν αἰχματικού οὔται διῆχειζειδεῖ αἴσιος.

· Η

(1) Θιλόποι. Τηντη. Εἰς Β'. Πινί Ψυχ.

(2) Λεισ. ἐν Λ. Μικρού.

(3) Εν τῷ Πινί Λεισοπέλαις. Ψυχ.

(4) Πορφύρ. φρός Βίον.

Ηγάρ αἰχώειςος σύντελέχεια: σύνφειδης ως εἰς τὸν οὐρανόν:
μήποτε σώματι, καθ' εἴατην τασσίωσι. μὴ ἔχεσσα. (Σ. Καθ.) Αδιάτονον δὲ τὸν σύντελέχειαν, τὸν φυχὴν τὸν σύνφειδην. (Ι. Φκ.) Ἀρα κτ.

Πορίσματα.

Ι. Φλδ. Πρῶτον τοιγάρεντος οὐ λογικὴ φυχὴ, καθ' εἴατην
εἴσαι ψφίσαμέν, καὶ αἰλυθεῖσα τὸ σώματος. (Ι. σ. γβ.)
Ι. Φλδ. Β. Κατηύθεσσα, καὶ (Ι. Φκ. Φκζ.) καὶ
Ι. σ. γζ. καὶ πρότερον) τὸν σώματος καὶ κυριώτατα.

Σχόλιον.

Ι. Φλσ. Οτε μὴ τὸν οὐκ αἰδωάτως ἔχει, τὸν καθ' αὐτὸν
ψφίσαμεν δυνάμεμεν, καὶ χωρεῖσθαι εἰδος, συμφερόντος τῷ οὐρανῷ,
καὶ τὸν φρόντος αὐτῶν χέσιν αἰδεξάμενον, εἰδικὸν σωιδέπε
ψφίσαμεν φύσεως, σὲ ἄλλοις πάντας (Ι. ρμδ. ρμδ'.) διδε-
χται. Ως δὲ οὐ λογικὴ φυχὴ τοιαῦτη δέσι, εἰκότει οἵματα
αἰχώεισον. Επεὶ καὶ σὲ οὐρανῷ αἰεραόντος εἰναι μὴ ἔχεσσα
αἰχώεισως. (Ι. Φκ. Φκδ. Φλ'.) καὶ σύντελέχεια αἰε-
δεῖχθη τὸ φυσικὸν ὄργανον σώμα τινῆτα, καὶ πλειάσσα
(Ι. Φλά. Φλβ'.) τούτου αἰχώεισος τὸν αὐτὸν (Ι. Φλγ'.)
καθ' εἴατην δὲ μάλα ψφίσαμεν περικεῖα (Ι. Φλδ'.) καὶ
τὸν σώματος τούτου τοῦτο καὶ τὸν αἰχώεισα τοῦτο
τούτων, τοῦτο οὐρανῷ ψφίσαμεν γίγνεται, οἷς πατητικοῖς αὖτις
γίγνεται, αἱμοιρεῖν τασσάστεως, διασκεψαμένοις τὸν τῆς λογικῆς
φυχῆς φρόντος τὰ λοιπὰ εἶδον διαφοραί. Τὰ μὴ γάρ, εἰ καὶ
τούτωντον καλεῖται, ως ἀρα συστατικὰ τῆς τοῦ σωιδέπε τούτων
γίγνεται, αἱλλαγὴν καὶ τούτων αἰδεύπαρκτοι εἰσὶν, (Ι. ρμδ'.),
καὶ αὐτόχημα ὅπτα, ἔβηποι δέ τινες, καὶ διαθέτεις, καὶ δι-
τάμεις τὸν οὐρανὸν χαρακτερίζεται, καὶ διορίζεται. (Ι. χ. α.
χβ'.) Η δὲ ὅπτι δέσι, καὶ τὸν σώματος αἰδεύπαρκτος. (Ι. Φλδ.
Φλε.)

Μεταφ. Τομ. III.

G

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Μ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΠΕΤΡΙΟΥ

↓λ.) Καὶ τὸ μὲν τῷ κατ' αὐτὸν χριστὸν λόγῳ τῶν ὅλων εἰδοποιεῖ, καθ' αὐτῶν χριστὸν αὐτούς. οὐ δε σώματικῶς οὐδη μεμορφωμένων, ότι τῇ χριστῇ τῇ οὐσίᾳ, ταῖς δὲ εὐεργείαις, δηπονομένη πελειοῖ, ζωγραφε αὐτῶν, καὶ αἰδήσεως, καὶ τὴ δεκτικῶν, ἐπακτῆ δηποφαίνεσσα. "Αεισα τὸν λόγον τῆς διαφορᾶς ὁ Φιλόπονος ίμιν ψηστίθησιν. Ή „ γάρ σύπλέχεια, φησί, λέγεται, καὶ δηλὶ τὴ εἶδος τὸ αὐτόν τὸ σώματος, καὶ δηλὶ τὸ χαρεῖται. "Εσι γάρ τον λειότης, καὶ ὁ Κυβερνήτης τὸ πλοίον, καὶ τὸ τῆς σαρκὸς εἶδος, τὸ τῆς σαρκὸς σώματος. Άλλ' οὐ μὲν χαρεῖσθε οὐτούς πλοίον, μόνων τῶν οὐσιῶν σύργειαν, τελειωτικῶν εἴχει τὸ πλοίον τὸ δὲ τῆς σαρκὸς εἶδος, καὶ καθόλου τὸ σύνταξις εἶδον αὐτῇ τῇ χριστῇ είσιν (τὸν χριστὸν δηλ. λόγον) τελειωτικὰ δέντι τῷ ψωκειρήμαν. Οὕτως οὐ καὶ δηλὶ τῷ λύχῳ, οὐ μὲν ἀλογος λύχῃ, καὶ οὐ φυτικὴ ἀχάρευσον ὁ χριστὸς τῶν οὐσιῶν τὸ ψωκειρήμα, καὶ μηδὲ σύργειον χαρεῖ τὸ ψωκειρήμα δημαρχίην, αὐτῶν τῶν οὐσιῶν ἔχει τελειωτικῶν αὐτῶν οὐ μεταλλικοὶ λύχηι, ότι τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ τῇ σύργειᾳ μόνη τελειοῖ τὸ ζῶον. τῇ βασικῇ γένει γάρ οὐσίας καὶ αὐτὸν τοιῶς δε, οὐ τοιῶς δε, οὐδὲ γενέαν τῇ ἀλογῷ λύχῃ χαρεῖται.

ΘΕΩΡΗΜΑ Κ'.

§. ↓λ. Τῶν τὸ Αεισοτέλειον ἀκειθεν, εἴ τοις οὐ δίσοις αὐτῷ ψωκειρήμασι, φρόνεσιν ποιεισθαιν, οἱ τέτοιοι εἰς σύτελέχειαν ἀχάρευσον τῶν λογικῶν λύχων ὑπειληφθεῖσι διερμήνεοτες, οὐ δὲ πορρωτάτω τῆς διανοίας τὴν αὐθόρδοξην βάλλεσσιν, οὐ δητίδες διαβάλλεσσιν" οὐ τὸ μετανοεῖσθαι, τὸ δὲ κακονθείας δητίσημον τῆς ἔχαστης.

Δείκνυσται δὲ τοῦτο αὐτῷ τῷ ρημάτων ὠδε.

Λ'. Εν τῷ Δ τῆς Μεταφυσικῆς, τὰ σύνταξις τῷ εἶδον ἀχάρευσα τῆς ὑλῆς εἶναι ἀποφανθείρος, τὸν λογικῶν λύχων σαφῶς τῷ ἀλλων ὑπεξαιρεῖται. Φησὶ δέ, τὸ δέ αὐτὸν λόγος, (οὗτος τὸ εἰδικά.) ἄμα ὅτε γάρ οὐγιαίνεται ὁ αἴθρως, τοσούτοις καὶ οὐ γέγεια τούτοις. Καὶ τὸ Χῦρα τῆς χαλκῆς, σταί-

„σφαίρας ἄμα, καὶ οὐ χαλκῆ σφαῖρα. Εἰ δὲ καὶ ὅπερόν τι
„πάσις εἰ σκεπτέον· εἰπὲ σύίων γὰρ πόδες καλύει, οἷον εἴ
„η̄ φυχὴ τοιῶν, μὴ πᾶσα, αλλ' ὁ γάγ. Διὰ δὲ τὴν γῆ
„τῶν ἐν αἰθρῷ πώ λογικῶν σημαίνει φέτος φίλε, οὐδὲ οἱ ε-
ξηγηται κοινῇ σέξειλήφασιν. "Αλλως δέ, καὶ τίνα γῆν ἄλλου
„ἐνταῦθα νοεῖν παρέχοιτο, η̄ τὸν ἐν οὐρανῷ, οὐ φυχῆς τι εἰ-
δος καὶ αὐτὸν βιβλεῖται εἶναι „φυχὴ, λέγων, μὴ πᾶσα,
„αλλ' ὁ γάγ. καὶ φεύγει, εἰ ὅπερον γνωμένει, οὐδὲ τὸ ζη-
τήματι πίπτου, σκεπτέον εἶναι οὐχίωσαν;

B. Εν Α', φεύγει φυχῆς· „οὐδὲ γάγ εἰγίνεδε,
„φησὶν, βοσία τις γάγ, καὶ τὸ φεύγειται· οὐδὲ χωρίον ὃ
„Σιριτλίκιος, γάγ τις οὔρμαίσις. „Τίνι δὲ αἰθρωτίνεις Λυ-
„χῶν, λη̄ γῆν καλεῖ, εἰγίνεδε φησὶ τῷ σώματι, αλ-
„λαὶ ποτὲ, καὶ οὐδὲ χωρίσκει· ὅπερ ἀλλαχεὶ φησὶν ἐπει-
„σισσαν. Καὶ τοσίαν τινὰ εἶναι δοτοφαίνεται, οὐχ ὅτι μὴ
„αἱ ἄλλαι φυχαὶ γάσιαι (οἵτι λόγοι γάσιαδεις)· πᾶσα
„γὰρ ζωὴν γάσια, αλλ' οὐδὲ ἄλλον ὑπάρχεσσαν, καὶ καθ' αὐ-
„τῶν ὑφεστῶσαν. Τόδε τὸν πρόσκειται, γίνεται τὸν πρὸς
„τὰς φεύγεις μηρέσσας, ἐν ἑαυταῖς ὑφεσιν αὐτῆς διηλώσῃ. Οὐ-
„τῷ γὰρ καθ' αὐτέων αἰσθάματος, καὶ ἄλλος, οὐδὲ ποτὲ, καὶ
„σώματι εἰγίνομέν, καὶ εἰς ὄλλων ρέπτα, τὸ φεύγειται.
Οὕτως γάρ σαφῆς η̄ Λεισοτέλης ἐν πάτοις φεύγει τὴς φυχῆς
δόξα, οὐδὲ καὶ πάντα Αλεξανδρον (οἱ φησὶν οἱ Φιλότονος) αἰ-
τιβλέψαι μὴ διωάμφιον πρὸς τὸ προφανῶς οὐδὲ Λεισο-
τέλης λεγόμενα, ὅμολογεσσιν μὴ ἔκουντε καὶ ἀκοντεῖ τὸν γάγ.
„Αἰσθάτου εἶναι, ἐπεὶ μὴ εὑρεῖ ἄλλων σέξηγησιν τῷ πρὶ-
„πῷ αἱρμόζεσσαν, σύμφωνον τῷ ἑαυτῷ σκοπῷ... πάντεις
δὲ μόνηις πεπλανηθεῖσιν πρόσδικον, τίνι ἐκ τῆς ἐξηγῆς χωρίσ,
εἰς τὰ Λεισοτέλης πεεῖ τὴν αὐτὴν Νῆ λέγων, „οὐδὲ γάγ
„σως, φησὶν, θεῖον τε καὶ ἀπαθέτος οὐδὲ, πάντης δράξαδεις
αἱμφοῖς, οὐδὲ αὐτῷ τὸ Θυντόφυχον παταγκούλαζόσις, καὶ εἰ-
πεῖν δτι πεεῖ τὴν Θείαν Νῆ, πάτεσι καὶ Θεῖς αὐτῇ, οὐ λόγος
οὖν. "Οσῳ δὲ φυχᾳ, καὶ ὅσῳ ἀπαδᾳ, τῷτε Λεισοτέλης
αὐτῇ, καὶ τῆς ἀληθείας, πεῖται τὰ τὸ Αφροδισιάδως οὖν, εἰ-
χαλεπον συνιδεῖτο κατεύθυντον δηποσκεψαμφοῖς. „Α'. οὐ εἰ
„τὸν γάγ Λεισοτέλης τάπον φησὶν εἰγίνεδε, πῶς πεεῖ
Θεῖς τὸς λέγειν ἐκεῖνον πατοπήσεσσον, τὸ μὴ πεφυκότος εἴγ-

γίνεται σώματι; Καὶ αἱ μὲν ὄντος, διπέρ τοῦτο, μηδεὶς δὲ
μηδέ ποτε γνωμένος; Β'. „ἐπεὶ δὲ φροσέθετο, ὅτι καὶ οὐσία
„τις, καὶ ὅτι τὰς ἔοικε φθείρεται. τίνας εἰχεις τοῖς οὖσιας
λόγον τὸ ύφειμάριος ὅπω περὶ τῆς θείας ὑπερβοσιόπτος φί-
πεῖν, καὶ μεντὸν περιδοιασμὸν περὶ τὸν τῷ αἰροπάτῳ, καὶ
ἀπειροπλείῳ αὐθιάρτῳ διαλεχθεῖσαι; Γ'. τί δὲ γάρ τὸ τοῦ
Νῦ ὄνομα σις τὸ τῆς φυχῆς μετέλαβε μὴ μικρὸν, φροδεῖς
„ὅτι τὸ γῆρας πᾶν τῶν φυχῶν πεπονθεῖσαι τι, κτ. ἡ
τούχι αὐτικρυς ἐρμηνεύων αὐτὸς τὰ αὐτὰ, καταδηλος γίνε-
ται, ως περὶ τὴν καὶ τῶν λογικῶν φυχῶν τοῦ, (ἥτε τῆς
καταδηλων διαγνοτικῆς διωμεως) φιλοσοφεῖ, ἐκθειάζων τὸ
αὐτῶν, καὶ πάθες παντὸς κρείτυνα δύποφαίνων, καὶ τοῦ ἀλ-
λῶν τῆς φυχῆς εἰδῶν αὐτιδιγεῖλων, τοῦ συμπαραχόντων σα-
φῶς γαὶ συμδιχπιπτόντων τοῖς σώμασι; Δ'. κατασκιδάζων
δὲ ὁ Αεισοτέλης τὸ φροπέδαιον αὐτὸν, τόπο δὲ οὗ, τὸν τοῦ
μὴ φθείρεται, καὶ τεκμήρουν διαφθέρειμος τὸ „μὴ φθορά·
„τίνα πάχειν αὐτὸν εἰκ τῆς καὶ τὸ γῆρας αἴμαυράσεως,
πῶς τοῦ αὐτοῦ διηδητοῦ εἴη, καὶ τῷ ὄντι παγγελοιος, εἰ διεπε-
νθει φρυτανδέειν τῷ ὑπερπάτῳ Θεῷ τῶν αὐθιάρσιαν νομί-
σεις; Ἀλλὰ δὲ σαφεῖς οἵμαι (καθά καὶ ὁ Φιλόπορος φη-
σίδε) „ὅτι συκοφαντεῖ τὸν Αεισοτέλην, ὅσοι θρητοί
„λέγειν αὐτὸν τῶν φυχῶν ψανούσσι.

Γ'. „Ο δὲ τοῦς ίσως (φησί) θειόπτρόν τι, καὶ ἀπα-
„θεὶς εἰσίν. Ἐντα ὁ Φιλόπορος „, τούς αὺς αἱμοισβητῷ τὸ
„ισως φροσέθηκεν, ἀλλ' αὺς μηπως τελείως δύποδείξας...
„μάταιοι ἄρα οἱ ψανούσαντες αὐτὸν θρητῶν αὐτῶν δο-
„ξάζειν. Ἐν οἷς ἔτι καὶ τοδε τις δημιουργεῖσας εἶποι, αὺς πολ-
λῷ δύλογώτεροι, τὸ περὶ τῆς φυχῆς φαίνεται ψανδισά-
ζειν, εἰ ἀπαδής οὐσα εἰσὶν, ή περὶ τὸ Θεόν, τὸ μὴ γέρ-
νε τὰ πᾶσαν ἄλλων φυχῶν εἰδότος ψανδόπεσιν. οὐσαν,
αὐτοὶ τέως εἰς φθοραν δύποκλίνεσαν. τὸ δὲ μόνη αὐτοῖς εἴη,
τὰ αἴμα ταῖς κοιναῖς διηγοίας σωεξεπτυκότος καὶ τὸν ἐγκέ-
φαλον.

„Δ'. Εὐλογώτατον δὲ εἴναι τόπο, φησί, (περὶ τοῦ τοῦ
„λέγων.) φρογχείσατον καὶ κίειον καὶ φύσιν. Εἰ γάρ φρο-
γχείσατον τὸ σώματος καὶ αρχικὸν, πῶς τὸ χωριστὸν, καὶ μη-
δόλως ἰκείται τὸ εἴναι σεξιγραμμόν; τὸ δὲ αὐτοῖς αὐτοῖς, οὐδὲ
φρέ-

φρότερον, καὶ ὅτερον, ἔμα δὲ, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς Μεταφυσικοῖς πεεὶ τῷδε σίδων σαφῶς λόγοφαίνεται. Ἐφεδα μοι πάλιν σκόπει, μηδένα λόγου γίνεται πεεὶ τῷ Θεῷ οὐδὲ ἐνταῦθα. (ως αὐτὸς φαίνεται, τὸ τῷ Φιλοσόφῳ γάρ διειρέθει πειράμενος.) Τὸ δὲ τῷ Θλυρῷ καὶ τοῖς ἀνύλοις τῷδε παθῶν θρησκεύτη, τῆς πρεσβυτερείας αἴξτην εἰσέλειν τὸ Θεῖον, ὑβρεις αἵτικρις γάρ, κομιδὴ αἴθειτε καὶ αἴλογον αὐτὸν φρονίμωτος γέλεγχος.

Εἰ. "Οτι μὴ τοῦτο εἶναι οὐχὶ χωριστὸν τὸ σώματος, τὸ μέρη τινὰ αὐτῆς, εἰ μοριαὶ πεφυκε, μὴ ἄδηλον. Μέρη τοίνυν ψυχῆς ἐνταῦθα τίνα ποτὲ ἄλλα ἐκδεξόμενα, οὐδὲ μόνον τῷδε ἄλλοις κατορμάζει; μόνον δὲ ψυχής, αἵστε αὐτῷ σισβάλλειν εἶναι, αἱ διωμένες. Λύται δὲ εἰσὶν οὐχὶ θρησκεύτη, οὐχὶ αὐτοπτική, οὐχὶ αἰθητική, οὐχὶ διαρογτική, οὐχὶ βελητική. Τὸ γάρ τινὰ τῷδε μορίων μὴ εἶναι χωριστά, μὴ ἄδηλον ἔχει, αλλ' ὡς ἕστι τῷδε φροδηλοπάτων. Τὸ ἄρτι τινὰ μὴ αἴχωριστα εἶναι, οὐκέτι ὡς ψαλλεμβασίν δοκεῖ, ἄδηλον. Λέγει δὲ καὶ ἔχομένων, „ ψύμων αλλ' εἰπάγε χωριστά εἶναι οὐδὲν καλύτερον. Τίνα δὲ αὖτε εἴπει ταῦτα; εἰ μὴ τὸ μόνον τὸ οὐτικόν μόνον, καὶ αὐτῶν τέλος λογικῶν; Οὐδὲν τοῦτος, καὶ ἕπει τῇδε καταγέματες τὸ αὐτὸν ἐπαναλαβὼν φησίν „ τι δὲ ἄδηλον λέγων, εἰ μητις ἐπελέχειται τὸ σώματος οὐχὶ ψυχή, ὥστερ πλωτὴρ πλοίον. Καὶ Ἀλίξαρδος μὴν αὐτοῖς καταταῦθα, ἀρπάσας τὸ ἄδηλον, περιδηλώς ἐφίστη ψυχοκοτυεῖν, ὑπερδοιάζειν λέγων τὸν Ἀριστοτέλην, καὶ μὴ μὲν πληροφορεῖας δόγματα εἶναι. Άλλ' ἔπιτισται ὥφειλον, ὅτε ἄδηλον εἴπει, ως μήπω πεεὶ τῷδε λογικῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων καθ' αὐτὸν διειλεγμένος, ως μήπω κατασκευάσαι τὸ προκείμενον φεράσας. Ἐπεὶ μικρὸν φερελθὼν, καὶ πεεὶ τῷδε παπειτούτων τῆς ψυχῆς μορίων πραγματεύμενος, καὶ τόπων εὑρετικῶν κατασκευάσας αἴχωριστα ἄλλήλων εἶναι τῷ τόπῳ, πεεὶ τῷ οὐτικῷ, καὶ τῆς Θεωρητικῆς δυνάμεως; φησίν, μὴδέπω φαειρόν. Τὸ δὲ φέρον τῆς αἰκενβύτης δείξεως, δεδοιάζοται ἐοικεῖται ὅπεικῶν φιλοσοφού.

„ 5'. Άλλ' ἔοικε, φησί, ψυχῆς οὐδέτερον εἶναι, καὶ τότο μόνον κατέχεται χωριζόμενον, καθάπερ τὸ αἴδιον τὸ φεράρτη. (τί τότε ὄνταργειστερόν;) Ταῦτα δὲ λοιπά μόνει

„ τῆς φυχῆς, φανερὸν ἐκ τῶν, ὅτι ἐκ τούτης χωρίσα, κα-
„ θάπερ φασὶ τινές.

„ 2'. Περὶ δὲ τῆς Θεωρητικῆς ἡ περος λόγος. Οὐδὲν
ταῦθα ύγιεστι ὁ εἰς Ἀφροδισιάδος φησί, αὐτὶ τὸ θεῖον
τοῦ, τὸν Θεωρητικὸν ἐκδεχόμενος· τὸν γάρ Θεωρητικὸν τῷ
ἐν οἷμην πράκτικῷ, τῷ μὴ πατοκαμένῳ ὁ Φιλόσοφος ταυτί-
ζων, ταῖς δὲ συργείαις διατέλλων, ὃν οἷμην τε εἶναι αὐτὸν,
καὶ οὐ μέτερον διαδείκνυσιν. „ Επερος δὲ φησὶ τῷ τότε λό-
„ γοῦ αἰσθῆται οὐτὸς ἐν τῷ Ε. τῆς Μεταφυσικῆς Φυσικῆς
„ μήπερ τὸ φύλεχθναι τῷ φυχῆς ωτὸν πάσις, ἀλλ' ο-
„ σπιριτοῦ αὖτε τῆς ὕλης, τῷ γάρ Θεολόγῳ τὸ τῷ φύλεται
„ ειδῶν εἰδῶν φύλεγεθαι. Εξ ὧν σωμαγαγεῖν εἴτε ὄρθω-
„ στατε, ὡς ωτὸν φυχὴν τῷ υπὲν αὖτε τῆς ὕλης θέτειν, ἀλ-
λ' εἶτι καὶ τις, καθ' εαυτὸν ἀμιγῆς, ἵστις ἴδεται τοῖς Θεο-
λογοῖσιν ηὔσκεψις, ὡν θέτει τὸ τῷ φύλεται τῷ φύλεγεθαι.

Η'. Επ τῷ Γ. τῷ φύλεται φυχῆς προθέμενος φύλεται τότου
ζητοῦσαι μάλιστα, „ καὶ τὸν διποίειν σῆσας φύλεται τῷ μο-
„ είτε τῆς φυχῆς, ὡς γινώσκεται ηὕτη φυχὴ καὶ φροντί, πότε-
ρον χωρίσον ὃν αὐτὸν τυγχάνει, εἴτε καὶ μή; διπορεειν ὡς
εἰπαγμένες „ εἰπει ταῖτα νοεῖ, ἀμιγῆς εἶναι. ὥστε φη-
„ σίν 'Αναξαγόρας ἵνα πρατῇ, τότο δέ θέτειν ἵνα γνωεῖται.
Φανερὸν δὲ ὅτι 'Αναξαγόρας χωρίσον παίτη τὸν υπὲν τῆς
σωματοειδεῖς φύσεως υπετίθετο, καστια δῆλον εἶναι τιθέ-
μενος. Ἄρε πτ. Προσεμπεδοῖ δὲ τῶν φύλεται τότε δόξαινται
εἶχει 'Αεισοτέλης, καὶ καπωτέρω εἰπαγμάγων φύλεται τῷ αὐτῷ
τῷ, ὡς υδὲ μεμίχθαι αὐτὸν εὐλογον τῷ σώματι, ὅπερ
ισοδιώματον θέτει τῷ κατ' 'Αναξαγόραν, ἀμιγῆς εἶναι τοῦ
σώματος.

„ Θ. Καὶ αὐτὸς ὁ νῦν χωρίσος, φησί, ηὕτη ἀμιγῆς. (οὐ
εἶχει τότο σύμφωνον τῷ μικρὸν αὐτοτέρω, ὅτι οὐδὲ μεμίχθαι
εὐλογον αὐτὸν τῷ σώματι;) „ Καὶ χωρίσεις δέ θέτει μό-
νον τῷδε ὅπερ θέτει..... Καὶ τότο μόνον αἴδιον ηὕτη ἀπό-
τι γατού.

Ι'. Τελευταῖος δέ, ὅτι τὸ τῆς Αθανασίας πρεσβεῖον τῇ
λογικῇ φυχῇ 'Αεισοτέλης οὐδὲ διτούμων, αὐτὸς εἰς ὃν εἰς Λ',
τῷ 'Ηδικ. Κεφ. 1β'. λαμπρότατη μαρτυρεῖ. Ζητεῖ γάρ ἐν
εἰκει-

ἐκείνοις φελά τῇδε οὐδὲν αἰδανούσαντων, εἰ τῷδε δῆλον γῆς φίλων
μεμνημένοι εἰσὶ, καὶ τοῖς πάπων πράγμασιν, εὖ, οὐδὲν
παρέχονται, ἐφιδόμενοι, οὐδὲ παχθόμενοι φυτεύσαντες, οὐδὲν
εἶμαι τῷ λοιπῷ μὴ τοῖς ψυχοῖς θαυμάσιας εἴσαι, τῷ μὴ ὄμολογόντε
οὐδὲν αἰδανούσιν φύκειν τῆς φυχῆς τὸ ἀσώματον, οὐδὲν
τοῦτον.

Θεώρημα ΚΑ'.

§. Φλ. Ι. „ **H** λογικὴ φυχὴ εἴσιανδῶς θεῖν ἀπλῶν.
Τοιότο γάρ, οὐ γνώνεμα εἴσιανδῶς οὐδελία, τὸ νοερὸν,
οὐδὲ καθ' αὐτο τῆς ὕλης ἀπηλλαγμένον. (§. ΣΙΖ'.) Άλλα
λαμβάνει οὐ λογικὴ φυχὴ τοιαύτη εἴσα μὲν πολλῶν ἐδείχθη.
(§. Φκδ'. Φκζ'. Φκη'. Φκδ'. Φλ'. Φλγ'. Φλζ'.)
Δρα κτ.

Θεώρημα ΚΒ'.

§. Φλδ'. „ **H** λογικὴ φυχὴ φυσικὴ γνέσει, φύσιν οὐκ
” ἔχει παραγόντα. Οὐσία γάρ θεῖν (§. Φλ.) ἀσώματος (§. Φκδ'.)
οὐδὲν εἴσιανδῶς τῆς ἀπλότητος εύμοιρύσα (§. Φλ.) , οὗτος εἰκόνη
προϋφειττος, οἷς σχέτληκειριμένεις οὐκ αὐτὸν ποιεῖ τὴν γνέσιν.
(§. Φκδ. Φκβ'.) Τὸ δὲ φυσικὴ γνέσει παραγόμενον, εἰκόνη
προϋφειττος θεῖν, φύσει γάρ μεταβάλλοντι (§. Φπ.)
διαγέλτων, σχέτληκης εἴσεσιν αρχαὶ (§. Φπδ'.) οὐ
μενοὶ οὓς ὕλη προϋποκειμένη, οὐδὲ οὓς εἶδος. (§. Φψ'.) Ή
ἄρα λογικὴ φυχὴ, φυσικὴ γνέσει, κτ.

Θεώρημα ΚΓ'.

§. Φμ'. „ **H** λογικὴ φυχὴ φερόντες διόλητα.
Καὶ γάρ οὐ οὐ φύσιν φερόντες μεταβολήτις θεῖν οὐδὲν
φυσικῆ. (§. Φπ.) Παυτὶ δὲ τῷ πάπω μεταβάλλοντι